

בש"פ 7237/17 - עammer עאסלה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7237/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
עammer עאסלה

לפני:
העורר:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בחיפה (כב' סגן הנשיא א' אליקים) במ"ת 47184-08-17 מיום 31.8.2017

תאריך הישיבה: ד' בתשרי התשע"ח (24.9.2017)

בשם העורר: עו"ד יאסין בכיר

בשם המשיבת: עו"ד בתשבע אבגץ

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בחיפה (כב' סגן הנשיא א' אליקים) שהורה על מעצר העורר על תום ההליכים נגדו.

רקע והליכים קודמים

1. נגד העורר הוגש כתוב אישום שבו מיוחסות לו עבירות החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישה וסיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וUBEIRAT HOBELA VENSHIA של נשק לפי סעיף 144(ב) רישה וסיפה לחוק זה. על פי

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

כתב האישום, בחודש يول 2017 רכש העורר מdad אחר, שהותה אינה ידועה (להלן: המוכר), ללא רשות על פי דין, נשק מאולתר מסווג קרל גוסטב (להלן: הנשק) ובתוכו מחסנית. כמו כן, רכש העורר מהמוכר, ללא רשות על פי דין, 105 כדורים בקוטר של 9 מ"מ, שהינן תחמושת (להלן: הcadרים). בתמורה לנשק, למחסנית והcadרים בתוך רכב שבו ניג בטור עיר למוכר סך של 8,000 ש"ח. לאחר מכן, הוביל העורר ונשא את הנשק, למחסנית והcadרים בתוך רכב שבו ניג בטור עיר מגורי, עד שהגיע לביתו. כמה ימים לאחר מכן עטף העורר את הנשק, למחסנית ו-23 כדורים בנילון נצמד, והסתיר אותם על ארון בגדים בחדר השינה בבית. מאותו מועד ועד למועד מעצרו ביום 14.8.2017 החזיק העורר את הנשק, למחסנית והcadרים ללא רשות על פי דין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. בבקשתה נטען לקיון של ראיות לכואורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום; כי העבירות המיוחסות לו מקיימות עליה למעצרו, וכי מספר הcadרים בהם החזיק העורר, כמו גם הודהתו כי רכש את הנשק בעקבות סכסוך עם דודו, מבקרים את המסוכנות הנש��ת ממנו. עוד נטען כי לעורר הרשות קודמות בעבירות תכנון ובניה ובעבירות אלימות. ביום 31.8.2017 נערר בית המשפט המחויז בחיפה (כב' סגן הנשיא א' אלקיים) לבקשתה וקבע כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת אשמו של העורר בעבירות המיוחסות לו וכי חלופת מעצר בעניינו לא תסכו. עניין אחרון זה נקבע כי המפקחים שהוצאו על ידי העורר – ובهم אביו של העורר, אחותתו ובעלה (שהורשו בהפרת צו), הורם לחמשה ילדים – לא יכולים להיות ממשום גורם סמכותי לעורר; וכי העורר אינו צער ויש לו עבר פלילי, הכלל בין היתר הרשות בעבירה של גרים חבלה חמורה.

הטענות בערר

3. מכאן הערר שלפני, בו טוען העורר כי על בית המשפט המחויז היה להורות על שחרורו לחולפה של מעצר בית, או למצער להפנותו לשירות המבחן להכנת מסקירתם מעצר. לטענת העורר נסיבות המקירה הפרטניות, ובכלל זאת שיתוף הפעולה המלא של העורר עם המשטרה, הודהתו והבעת החרטה מצדו, מצדיקות שחרורו לחולפה. עוד נטען כי לא ניתן משקל ראוי לסוג העבירות המיוחסות לעורר, המצוויות על הצד הנמוך במדד חומרתן של עבירות נשק לשיטתו; לסוג הנשק שנתקפס בעניינו – פרימיטיבי ומואולתר, המלמד על מסוכנות פחותה בהשוואה למקרים אחרים; וכן שהעורר ערך ונעשה קצירה עם הנשק, במתחומי עיר מגורי בלבד. בנוסף, העורר טוען כי לא ניתן ליחס לו כונה להשתמש בנשק (ואף כתב האישום לא מייחס לו שימוש כאמור), כפי שניתן ללמידה בין השאר מהאופן בו נתפס הנשק – בנילון דבוק ובסלוטיפ, עם מחסנית ריקה. אשר לעברו הפלילי טוען העורר כי הרשות בעבירות אלימות היא מלפני שנים רבות והוא נשא בגינה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות; כי לא עומדות לחובתו הרשות בעבירות נשק; וכי חרף עברו הפלילי מעולם לא נשא בעונש מאסר בבית סוהר. העורר ביקש להוסיף כי הוא אב לשני ילדים רכים בשנים האחרונות נמצאת בהריון מתקדם; וכי העבר הפלילי של חלק מהמפקחים שהוצאו על ידו נוגע לעבירות תכנון ובניה ואין בו כדי לפגום ביושרם או ביכולתם לעמוד במשמעות ההחלטה.

4. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחויז, מטעמי. נטען כי העבירות המיוחסות לעורר מצדיקות את מעצרו עד תום ההליכים; וכי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט לעניין שחרורו של העורר לחולפה מעצר, המבוססת על התרשומות הבלתי אמצעית מהמפקחים שהוצאו.

דין והכרעה

5. לאחר שקלתني את מכלול הנתונים שהובאו לפני ואת טיעוני הצדדים מצאתי לקבל את העරר באופן חלקו. השגות העורר כלפי ההחלטה קמא נוגעות לשאלת שחרורו לחולופת המעצר שהוצאה על ידו, ולמצער להחלטה שלא להפנותו לשירות המבחן. עבירות נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין היא "עבירה ביטחון" כהגדרתו בסעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים), והוא מקימה עילית מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק זה. בפסקתנו עמדנו לא אחת על כך שהנסיבות הנוגעות מעבירות נשק היא צזו אשר - בדרך כלל - לא ניתן לאינה בדרך של חלופת מעצר, ולכן בית המשפט יעדיר לשחרור לחולופת מעצר בעבירות אלו במקרים חריגים (בש"פ 4146/17 שלاعتה נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (29.5.2017); בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' ابو קטיש, פסקה 27 (24.12.2015)). יחד עם זאת, כידוע, גם בהינתן קיומה של עילית מעצר סטטוטורית, שומה על בית המשפט לשקל את האפשרות לשחרר את העורר לחולופת מעצר, ובלבד שזו מושגנה את מטרת המעצר בדרך שפגיעה בחירותו פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים; בש"פ 1084/12 בדרא נ' מדינת ישראל, פסקאות 4-5 (9.2.2012); בש"פ 16/16 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (23.6.2016) (להלן: עניין חסן); בש"פ 5468/14 נירוך נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (18.8.2014) (להלן: עניין נירוך); בש"פ 6169/14 קסנטיני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (25.8.2012) (להלן: עניין קסנטיני)). בחינת מכלול הנסיבות הפרטניות במקרה דנא, הביאני למסקנה כי יש להיעתר לעורר באופן חלקו, אך שעניינו של העורר יוחזר לבית המשפט המחויז לצורך הכנת תסaurus מטעם שירות המבחן בדבר חלופת מעצר שתוצע על ידי העורר (שאינה זהה לו שנקבנה על ידי בית המשפט המחויז), וזאת מבלתי שהיא כאמור כדי לנתקות עמדה בשאלת אם עניינו של העורר אכן בא בגדרם של המקרים החרגים שביהם ישוחרר נאשם בעבירות נשק לחולופת מעצר, אם לאו.

6. העבירות המיחסות לעורר נוגעות להחזקת נשק, נשיאתו והובילתו במסגרת אירוע בלבד, וכלי הנשק נושא כתוב האישום נתפסו על ידי המשטרה - אך שאון חשש כי אלה נמצאים בידי העורר (בעניין אחרון זה צינה המשיבה בדיון שלפני כי כל הcadors נתפסו על ידי המשטרה; עניין חסן, פסקה 7; בש"פ 2602/10 בדרא נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.4.2010); בש"פ 9939/09 סדר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.12.2009)). כמו כן, ומבלתי להקל ראש בחומרת המעשים המיחסים לעורר, סוג העבירות במקרה דנא ונסיבות ביצוען אינם מצויים ברף הגובה של מדרג העבירות הנشك (ראו עניין נירוך, פסקה 13; עניין קסנטיני, פסקה 17; בש"פ 2342/11 ימהרן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (14.4.2011)). העורר אף לא עשה שימוש בנשק, וגם לכך יש ליתן משקל. לכך יש להוסיף כי גם שעברו הפלילי של העורר אינו נקי - אין לעורר הרשות קודמות בעבירות נשק, והרשעתו בעבירה אלימות, בעיטה נשא בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות, היא בגין מעשים שבוצעו לפני זמן רב (ראו עניין נירוך, פסקאות 7 ו-13).

על יסוד האמור לעיל, סבורני כי יש מקום להורות על קבלת תסaurus על העורר על מנת לבחון אם ישנה חלופת מעצר שתוכל לסייע בנסיבות העניין.

העורר מתקבל אפוא, במובן זה שאינו מורה כי שירות המבחן למוגרים יciן תוך 15 ימים תסaurus מעצר בעניינו של העורר. התסaurus יובא לפני בית המשפט המחויז, אשר יחליט בו כחוכמתו ומבלתי שאביע עמדה לגופם של דברים.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשע"ח (24.9.2017).

